

Gammel spejder sang fra 1960

Svensk.

Lh 22-3-21

Josefin-fin-fin

Musik og tekst: Theodor Larsson

Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=QUj4idb92qw>

Omkvæd: Symaskin, - skin – skin, Syma – ma – ma- skin

Sangtekster

Version 1 - Svensk

Josefin

Det var en gång en flicka som hette Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose, Jose, Josefin.
Den enda skatt hon ägde det var en symaskin,
Symaskin, skin, skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin.

Hon hade ock en fästman, som hette Jonatan,
Jonatan-tan-tan, Jona-Jona-Jonatan,
och han var inte fager, men hon var likadan
likadan-dan-dan, lika-lika-likadan.

Han ägde en skuta, som uppå böljan for
böljan for for for, uppå blåa böljan for.
Den hade han fått ärva utav sin gamla mor.
Gamla mor mor mor, gamla mormorsmormorsmor.

Han skrivade ett brev till sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose, Jose, Josefin.
Han bjöd'na uppå skutan med hennes symaskin
symaskin, skin, skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin.

Och när de hade seglat uppå den blåa sjö,
blåa sjö, sjö, sjö, blåa, blåa, blåa sjö,
de stötte mot en klippa invid den gröna ö,
gröna ö, ö, ö, gröna, gröna, gröna ö.

Och Jonatan han sade: Jag tror vi sitter fast
sitter fast, fast, fast, sitter, sitter, sitter fast,
jag tror vi måste slänga en del av vår ballast
vår ballast, last, last, vår balla-la-la-la-last.

Så slängde han ballasten och det var symaskin
symaskin, skin, skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin,
och efter den så slängde han sin kära Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose, Jose, Josefin.

Nu går han där och sörjer sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose, Jose, Josefin.
Som sitter där i havets djup och trampar symaskin,
symaskin, skin, skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin.

Version 2..

Det var en gång en flicka som hette Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
Den enda skatt hon ägde, det var en symaskin
Symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin

Hon hade och en fästman som hette Jonatan
Jona-tan-tan-tan, Jona-Jona-Jonatan
Och han var inte fager, men hon var likadan
Likadan-dan-dan, lika-lika-likadan

Han ägade en skuta, som uppå böljan for
Böljan for for for, uppå blåa böljan for
Den hade han fått ärva utav sin gamla mor
Gamla mor mor mor, gamla mormors mormors mor

Han skrivade ett brev till sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
Och bjöd 'na upp på skutan med hennes symaskin
Symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin

Och när de hade seglat uppå den blåa sjö
Blåa sjö sjö sjö, blåa blåa blåa sjö
De stötte mot en klippa invid den gröna ö
Gröna ö ö ö, gröna gröna gröna ö

Och Jonatan han sade: "Jag tror vi sitter fast"
Sitter fast fast fast, sitter sitter sitter fast
Jag tror vi måste slänga en del av vår ballast
Vår ballast-last-last, vår ba-la-la-la-la-last

Så slängde han ballasten och det var symaskin'
Symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin
Och efter den så slängde han sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin

Sidste vers mangler...

JOSEFIN

Kategorier: [Barnesang](#) | [Ukjent forfatter](#)

Let fordansket version.

Det var en gang en flicka som hette Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Jose-fin.
Det eneste hun eide, var en gammel symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.

Hun hadde seg en fästman som hette Jonatan,
Jonatan-tan-tan, Jona-na-na-na-natan.
Og han var ikke vakker, men hun var likedan,
likedan-dan-dan, lika-da-da-da-da-dan.

Han hadde og en skute som ut på bøljan fór,
bøljan fór, fór, fór, bølja-ja-ja-ja-jan fór.
Den hadde han fått arva ut av sin kjæra mor,
kjæra mor, mor, mor, kjæra-ra-ra-ra mor.

Han skrev så et brev til sin kjæra Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Jose-fin,
og bad henne segla med sin kjæra symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.

Men da de kom ut på den blåa, blåa sjø,
blåa sjø, sjø, sjø, blåa, blåa, blåa sjø,
da fór båten opp på den grøna, grøna, grøna, ø,
grøna, ø, ø, ø, grøna, grøna, grøna ø.

Da sa Jonatan: » Du, jag tror vi sitter fast,
sitter fast, fast, fast, sitter, sitter, sitter fast.
Vi måste letta av något av vår ballast,
vår ballast-last-last, vår balla-la-la-la-last.»

Og lasten var jo den kjæra symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin,
og etterpå han kastet ut den kjæra Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Jose-fin.

Nå går han rundt og sørger for sin kjæra Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Jose-fin,
som sitter ned på havets bunn og syr på symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.

Tekst/mel.: Gammel/ Ukjent (Svensk opphav)

Wikipedia version:

*1. Det var en gång en flicka som hette Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-jose-josefin.*

*Det enda som hon ägde var en gammal symaskin
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-maskin.*

*2. Hon hadde och en festmann, som hette Jonatan
Jonatan-tan-tan, Jona-Jona-Jonatan.*

*Och hon var inte vacker men han var likadan
likadan dan dan, lika lika likadan.*

*3. Han hadde och en skuta som ut på bøljan for
bøljan for for, uppå uppå bøljan for.*

Den hadde han fått ærvat ut av sin kjæra mor

kjær mor mor mor, kjæra rara rara mor.

*4.Så sende han et brev til sin kjære Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin.
Og ba henne att segla med sin kjære symaskin
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.*

*5.Og när dom så kom ut på den stora stora sjø
stora sjø sjø sjø, stora stora stora sjø,
så strandade det skeppet på den grøna grøna ø
grøna ø ø ø , grøna grøna grøna ø.*

*6.Da sade Jonatan: Du jag tror vi sitter fast
sitter fast fast fast, sitter sitter sitter fast.
Vi måste lasta av något utav vår ballast,
vår ballast last last, vår balla-la-la-la-last.*

*7.Ballasten ja det var jo den kjæra symaskin
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.
Och efteråt han kasta ut sin kjæra Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin.*

*8.Nu går han der og sørjer for sin kjære Josefin
Josefin fin fin, Jose-jose-josefin.
Som sitter ner på havbotnen och syr på symaskin
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.*

På Dansk:

Josefin-fin-fin

Fri

Josefin

gl. svensk melodi - Tekst oprindeligt svensk

Der var engang en pige, med navnet Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
Det eneste hun ejede, det var en symaskin´

symaskin-skin-skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin´

..og havet steg, og havet steg

Og manden hun var gift med, han hed jo Jonatan,
Jonatan-tan-tan, Jona-Jona-Jonatan
var grim som bare pokker, men hun var li´ sådan
li´ sådan-dan-dan, li´ så-li´ så-li´ sådan.

..og havet steg, og havet steg

Han ejede et skib, og han ud på havet for.
havet for-for-for, havet-havet-havet for
og skibet havd´ han arvet, fra sin gamle mor
gamle mormors-mor, gamle gamle oldemor.

..og havet steg, og havet steg

Han skrev et lille brev, til sin kære Josefin:
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
"Kom her ombord i skibet, og tag med din symaskin´
symaskin-skin-skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin´.

..og havet steg, og havet steg

Og sammen drog de ud på det store ocean
ocean-an-an, på det store ocean
de stødte på en klippe, da de var langt fra land
langt fra land-land-land, langt fra, langt fra, langt fra land

..og havet steg, og havet steg

Og Jonatan han sagde: "Jeg tror vi sidder fast,
sidder fast-fast-fast, sidder-sidder-sidder fast
vi smider overbord, det vi har af overlast,
overlast-last-last, over-over-overlast.

..og havet steg, og havet steg

Så smed han overbord, først den tunge symaskin´
symaskin-skin-skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin´
og efter den, så smed han sin kære Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin

..og havet steg, og havet steg

Nu går han dér og savner sin kære Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
Som sidder der på havets dyb og tramper symaskin´
symaskin-skin-skin, sy-ma-ma-ma-ma-maskin´